

Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Αναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας

Ἀριθμ. Πρωτ. 2822

Ἐν Ἀθήναις, 29.3/11.4.2019

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 2019

«Δεῦτε λάβετε Φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός,
καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»!

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

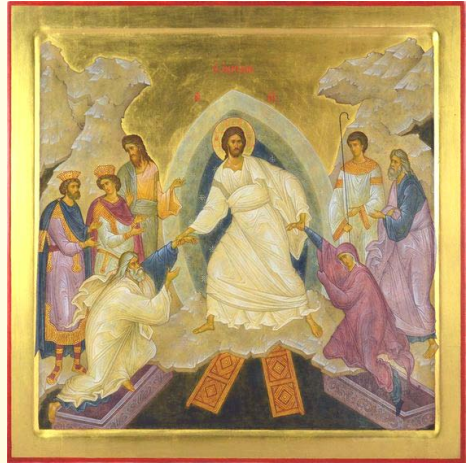
Ἐτὴν φωτόλουστη καὶ μέγιστη Ἑορτὴ τῶν Ἑορτῶν καὶ Πανήγυρη τῶν Πανηγύρεων, ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς χαρίζει Φῶς ἀνέσπερο Ἀναστάσεως καὶ Ζωῆς. Μᾶς προσκαλεῖ χαρμόσυνα, μέσα στὴν ἁγία Ἐκκλησία Του, νὰ μὴ δειλιάζουμε· νὰ μὴ μείνουμε στὸ ψυχρὸ σκοτάδι τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ νὰ ἀνάψουμε τὶς λαμπάδες μας μὲ τὸ αἰσθητὸ Φῶς, ποὺ ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο Του· καὶ κυρίως νὰ ἐλλαμφθοῦμε στὶς ψυχές μας μὲ συμμετοχὴ καρδιακὴ στὴν θριαμβευτικὴ Ἑγερσὴ Του· δηλαδή, νὰ ἐπιτρέψουμε νὰ καταυγάσει ἐσωτερικὰ καὶ μᾶς ἡ φωτοπλημμύρα, ἡ ὁποία γέμισε τὰ πάντα, οὐράνια, ἐπίγεια καὶ καταχθόνια, μὲ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

«*Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια*», βεβαιώνει ἐνθουσιαστικὰ ὁ ἱερός Ὑμνογράφος. Διότι τὸ ὑπέρχρονο θεῖο Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Δεσπότη Χριστοῦ, γέμισε ἀκόμη καὶ τὸν ζοφερὸ Ἄδη μὲ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ κάθοδό Του!

Γιατί; Διότι προηγουμένως, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας, ἦλθε στοὺς ἀνθρώπους σκοτάδι, ἐξουσίαζε τὸ κακὸ πλήρως καὶ εἶχαμε παραδοθεῖ στὴν δουλεία τοῦ θανάτου· ὁ δὲ ἐχθρὸς διάβολος, ὁ «ἀνθρωποκτόνος» (Ιω. 8, 44), εἶχε δύναμη καὶ καυχίονταν γιὰ τὴν ἐξαπάτηση ποὺ μᾶς ἔκανε.

Ὁμως, ὁ Σωτῆρας Χριστὸς, τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, μὲ τὸν ἀναμάρτητο Σταυρικὸ Θάνατό Του, μᾶς ἐξαγόρασε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπαίσχυντη δουλεία καὶ ἀνυπόφορη κατάσταση. Στὴν ἀπέραντη Φιλανθρωπία

καὶ ἀνέκφραστη Ἀγάπη Του προσέλαβε ἐκούσια τὸν θάνατο, γιὰ νὰ κατέλθει στὸ βασίλειο τοῦ Ἄδου καὶ νὰ συναντήσῃ τὶς δέσμιες ψυχές τῶν ἀπ' αἰῶνος θανέντων. Κι ἐκεῖ νέκρωσε τὸν Ἄδη μὲ τὴν Ἀστραπὴ τῆς Θεότητός Του, κατέλυσε τὸ βασίλειο τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας, συνέτριψε τὸν παγκάκιστο ἐχθρό, καὶ ὡς Νέος Ἀδὰμ ἔφερε Ἐλευθερία καὶ Λύτρωση.

Ὅλα τὰ ὑπέστη ὁ Πανάγαθος Κύριός μας, ὅπως τονίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «γιὰ νὰ ἀναστήσῃ τὴν σάρκα καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σωτηρία τῆς εἰκόνας Του καὶ νὰ ἀναπλάσῃ τὸν ἄνθρωπο» (Λόγος Ζ', 23).

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐρωτᾷ ἀπολογούμενος στοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἐθνικούς: «τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;» [γιατί θεωρεῖται ἀπίστευτο ἀπὸ σᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνασταίνει νεκρούς;] (Πράξ. 26, 9). Ἡ Ἀνάσταση γιὰ τὸν Ἀπόστολο ἦταν ἡ πιὸ ἀπτή βεβαιότητα καὶ πραγματικότητα, διότι ὁ ἴδιος, ὡς διώκτης Σαοῦλ, μεταστράφηκε στὴν πίστη ὅταν τὸν περιέλαμψε Φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανό, πιὸ δυνατὸ στὴν λαμπρότητα ἀπὸ τὸν ἥλιο, καὶ ἄκουσε τὸν Ἀναστημένο Ἰησοῦ νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ γιὰ τὸν ἐναντίον Του διωγμό, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν καλεῖ νὰ ἀναστηθεῖ καὶ νὰ ἐγερθεῖ, γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν πιὸ μεγάλη καὶ ἔνδοξη ἀποστολή: «νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια [τῶν ἀπίστων], ὥστε νὰ ἐπιστραφοῦν ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ σατανᾶ στὸν Θεό, γιὰ νὰ λάβουν διὰ τῆς πίστεως σὲ Ἐμένα [τὸν Ἰησοῦ] ἄφεση ἁμαρτιῶν καὶ μερίδα μεταξὺ ἐκείνων πού ὁ Θεὸς ἔκανε δικούς Του» (Πράξ. 26, 18).

Ἡ πίστη στὴν φωτοφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐλευθερώνει καὶ φωτίζει τὸν ἄνθρωπο, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ ἀπιστία καὶ ἡ συνακόλουθη ἁμαρτία ὑποδουλώνουν καὶ σκοτίζουν.

Μόνον ὅσοι ἐπιμένουν «ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς» (Κολασ. 1, 21) τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς πλάνης, καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ ἀποξενώνονται ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ θεωροῦν τὴν ἁμαρτία σὰν φυσικὴ ἀναγκαιότητα, σὰν σκοπὸ καὶ τρόπο ζωῆς, οὕτως ὥστε νὰ ὀδηγοῦνται στὴν δικαιολόγησή της, στὸν ἀγνωστικισμό καὶ τὴν ἀθεΐα.

Ὅμως, πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι περιπίπτουν σὲ φαινομενικὰ μικρὰ παραπτώματα, ἀλλὰ τὰ ἀγαποῦν καὶ τὰ δικαιολογοῦν, γίνονται κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο «σκοτεινοχαρεῖς», χωρὶς Φῶς καὶ Ζωὴ Αἰώνιο!

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

Στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί τὰ ἀγαθὰ ἔργα, γινόμαστε «συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 2, 19), λαμβάνουμε τήν ἀνώτερη, πνευματική, χαρισματική ζωή, καί εἶμαστε «Φῶς ἐν Κυρίῳ... τέκνα φωτός» (Ἐφ. 5, 8), παιδιὰ τῆς Ἀναστάσεως (Λουκ. 20, 38).

Θὰ μᾶς χαρισθεῖ δέ αὐτή ἡ δωρεά μέχρι τέλους καί θά καταξιωθοῦμε τῶν θείων καί αἰωνίων ἀγαθῶν, μέ τήν συμμετοχή στό Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά ἔχουμε μετοχή στήν Ἀνάσταση καί τήν Θέωση, σύμφωνα μέ τήν Χριστοπόθητη ἐπιθυμία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Χριστῶ συνταφῆναι με δεῖ, Χριστῶ συναναστῆναι, συγκληρονομησαί Χριστῶ, νίον γενέσθαι Θεοῦ, θεόν αὐτόν» [πρέπει νά εἰσέλθω στόν τάφο μαζί μέ τόν Χριστό, μέ τόν Χριστό νά ἀναστηθῶ, νά γίνω μαζί μέ τόν Χριστό συγκληρονόμος, νά γίνω νίος Θεοῦ, θεός ὁ ἴδιος] (Αὐτόθι).

Επομένως, τὰ προβλήματα καί οἱ δυσκολίες στήν ζωή μας δέν πρέπει νά μᾶς πτοοῦν καί ἀποθαρρύνουν. Ἡ θυσιαστική ἐπιτέλεση τῶν ἀρετῶν δέν πρέπει νά μᾶς φοβίζει, ἀλλά νά δινόμαστε μέ ἱερό πόθο καί θεάρεστο ζῆλο στόν ὑπέρ ἡμῶν Παθόντα καί Ἀναστάντα Σωτήρα μας Χριστό, μέ τήν προσευχή, τήν ἀγάπη, τήν ἐγκράτεια, τήν ἐλπίδα, τήν πραότητα, τήν συγχώρηση, τὸ ἔλεος, τήν ὑπομονή· καί πάνω ἀπό ὅλα μέ τήν ἐν μετανοίᾳ συμμετοχή στήν Θεία Κοινωνία. Χωρίς καθόλου νά ἀδρανοῦμε καί ἀμελοῦμε πνευματικά, ὡς δῆθεν ἐπιτυχημένοι, φτασμένοι καί τελειωμένοι, μέ ἔπαρση καί αὐτο-ἐπαινο. Διότι εἶμαστε πάντοτε χρεῶστες, «ἀχρεῖοι δοῦλοι» καί «ὁ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν» (Λουκ. 17, 10). Διανοίγονται συνεχῶς ἐνώπιόν μας φωτεινοὶ ὀρίζοντες καί ὑπέρλαμπρες κορυφές τελειότητος, πού μᾶς καλοῦν «ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. 3, 14).

Εἶθε ὁ λαμπρὸς ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου Πάσχα στήν γῆ νά εἶναι πρόγευση τῆς ἄρρητης θείας Δόξας καί φωταύγειας τοῦ Αἰωνίου Πάσχα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. **Ἀμήν!**

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος
καί τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου